

som sagt, været i det heldige Tilfælde, at Indtægterne ere voksende, saa at man baade i Stat og Kommune har kunnet administrere, uden at det behøvede at vække finansielle Betænkeligheder.

Men Spørgsmaalet er nu, om man ogsaa i Fremtiden kan forvente, at Indtægterne ville stige i samme Grad som tidligere, saa at vi kunne blive ved at fremme Lovgivningen lige saa stærkt som i de senere Aar. Og der er det min Opfattelse, at det er der ikke megen Udsigt til. Og derfor er der Grund til at mane til Forsigtighed. Jeg har saaledes ikke nogen Tro til, at Statsindtægterne i de næste 14 Aar ville stige med et lignende Beløb som i den foregaaende Periode. Hvis man vil se hen paa, fra hvilke Kilder man kunde beregne, at de fremtidige Indtægter kunde flyde stærkere end hidtil, saa har der jo været talt om, at Ejendomsskylden sikkert vilde give noget mere. I Aar skulle vi jo have en Revision af Ejendomsskyldvurderingerne, og mange have forventet, at denne Revision vilde medføre, at Ejendomsskylden vilde stige meget betydeligt. Det kan heller ikke nægtes, at i nogle Aar var der Udsigt i saa Henseende. Konjunkturerne steg, Ejendomspriserne steg, og der var virkelig Udsigt til, at Ejendomsskylden ved en Revision kunde komme til at give et betydeligt større Beløb. Men jeg mener rigtig nok, at denne Udsigt er bleven betydelig forringet. Konjunkturerne ere jo nu gaaede nedad, den Afkastningsværdi, som Landejendommene have, er i det sidste Par Aar ikke vokset, saa man kan ikke vente nogen meget stor Stigning i Ejendomsskylden gennem Vurderingerne af de rene Landejendomme. Derimod kan man maaske vente nogen Stigning gennem den Slags Ejendomme, hvor Værdistigningen foregaar meget stærkt, hvor Grundspekulationen flourer, en Værdistigning, som jo nok vil bringe Ejendomsskylden noget ud over, hvad den er nu, men som dog neppe vil faa den Betydning, at den vil kunne dække større finansielle Udlæg i Fremtiden end dem, vi have haft hidtil. Og ser man hen paa Indkomst- og Formueskatten, saa ville jo ogsaa her de synkende Konjunkturer selvfølgelig gøre sig gældende. De synkende Konjunkturer for Erhvervslivet ville ikke blive uden Betydning. Bankkrakket og Krakket med Den sjællandske Bondestands Sparekasse og Smøreksporforeningen ville selvfølgelig ogsaa faa Betydning. Det kan neppe heller forventes, at Indkomst- og Formue-

skatten vil give et saadant forøget Udbytte, at det vil komme til at fylde i Statskassen. Hvad Toldskatterne angaar, da vide vi jo, at vi ved Toldreformen i sidste Rigsdagssamling gav Afkald paa flere Millioner Kr. aarlig af disse Indtægter. Det er ikke noget at klage over, det er tværtimod noget, som vi alle se hen til med Glæde, men man maa jo se Forholdet lige i Øjnene, og for mig staa det saadan, at man ikke kan regne med, at den økonomiske Fremgang i den allernærmeste Tid vil bringe Forbruget saaledes op, at Toldindtægterne til Trods for Nedskrivningen ville blive de samme, som de have været. Den højtærede Konseilspræsident har oplyst, at vi skyldte Udlandet 600 Mill. Kr. Det er jo en meget betydelig Sum, som kræver i aarlig Rente mange Millioner Kroner. Naar man ser hen paa samtlige disse Forhold, forekommer det mig, at de mane i høj Grad til at gaa forsigtigt frem, og det forekommer mig derfor at være vel begrundet, naar den højtærede Konseilspræsident har udtalt, at man i Fremtiden bør være forsigtig.

Naar den højtærede Konseilspræsident har foreslaaet en særlig Revision af Finansloven ved en dertil nedsat parlamentarisk Kommission, saa kan dette vist være meget rigtigt. Det er jo nemlig ikke udelukket, at der i Tidernes Løb trods al Agtpaagivenhed fra Finansudvalgets Side har indsneget sig en hel Del Udgifter paa Finansloven, som det vilde være rigtigt at stryge. Men jeg maa alligevel udtale, at jeg har mere Tro til den moralske Betydning af en saadan Revision end til den virkelig reelle Nytte, den vil bringe i Øjeblikket, for jeg kan nemlig ikke tænke mig, at der af Finansloven vil kunne udskydes Summer, der virkelig finansielt ville kunne siges at betyde ret meget.

Selv om Situationen vel i det hele ikke rummer nogen Fare, saa forekommer det mig, at der virkelig er god Grund til at mane til Forsigtighed, naturligvis, som jeg begyndte med at sige, under fornuftig Hensyntagen til alle berettigede Krav. Det gælder ganske sikkert om i den nærmeste Tid finansielt at samle Kræfter. Forsvars-sagen kræver jo sin Løsning, det vide vi alle. Den sociale Lovgivning vil ogsaa i Fremtiden melde sig med betydelige Krav, og vi ere sikkert alle enige i, at den sociale Lovgivning ikke bør standses, om det end kan være sundt at tage et lille Pusterum, medens de store Reformere, vi gennemførte i sidste Rigsdagssamling, føres